

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 51

Мавзӯи нақд:
Шиноҳти Ислом
Манобеъи Ислом
Халифаи Худованд

Нависандаи нақд:
Масъуд

Халифаи Худованд

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи нақл: Масъуд

Тарихи нақл: 04/11/2018

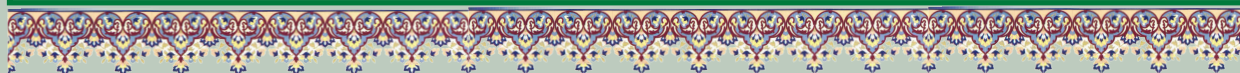
Агар ба ҳукумати Паёмбар (с) ва Амирул Мўъминин (а) диққат кунем мебинем ки ҳукумати ин ду бузургвор фокиди сифати <<Ҷаҳони шумулӣ>> аст. Бинобарин, инчо ду масъала пеш меояд: Аввалан бояд бипазирем ки адолати нисбӣ вучуд дорад; Ҷароки бидуни <<Ҷаҳони шумулӣ>> адолати мутлақ муяссар нахоҳад шуд ва дуввуман дигар наметавонем адолати нисбиро бо зулми нисбӣ баробар бидонем; Ҷароки зулм аз инсонӣ комил ва маъсум сар намеэзанад.

Посух ба нақди шумораи: 11

Тарихи посух ба нақл: 09/11/2018

Лутфан ба нукоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

1 . <<Адолат>> ба маънои қарор додани ҳар чиз дар ҷойи худ, наметавонад нисбӣ бошад; Зеро қарор надодани бархӣ чизҳо дар ҷойи худ ки маънои нисбӣ будан аст, бо он муғойират дорад. Бинобарин, <<Адолати нисбӣ>> ва <<Зулми нисбӣ>> ду ном барои <<Адами адолат>> ҳастанд ки аз ду зовияи мухталиф бар он итлоқ шудаанд; Монанди зарфе ки нима аз он пур ва нима аз он холӣ аст ва гоҳ ба эътибори нимаи пури он <<Нисбатан пур>> ва гоҳ ба унвони холии он <<Нисбатан холӣ>> номида мешавад, дар ҳоле ки ҳар ду васфе барои <<Пур набудани>> он ҳастанд. Дар ҷойе ки Худованд бар он ҳукм намеронад низ мумкин аст дар сарзамине монанди Аврупо адолати бештар ва дар сарзамине монанди Африко адолати камтаре вучуд дошта бошад, вале дар ҳар ду сарзамин зулм вучуд дорад ва вучуди зулм ба маънои адами адолат аст. Вонгаҳе адолати бештар дар як сарзамин ва адолати камтар дар сарзамини дигар, худ ба маънои таъйин аст ки мисдоки борики зулм махсус мешавад. Аз ин рӯ, пур будани замин аз зулм ба ин маъно нест ки дар ҳамаи манотиқи он ба як андоза зулм вучуд дорад, бал ба ин маъност ки бархӣ манотиқи он дар нозу неъмат ва бархӣ дигар дар ранҷу азоб ба сар мебаранд. Дар ҳоле ки

Халифани Худованд

ҳамаи инсонҳо, бандагони як Худо ҳастанд ва ба як андоза ҳақ доранд ки аз адолат бархурдор бошанд ва бо ин васф, адолат барои бархӣ аз онҳо дар ҳоле ки бархӣ дигар таҳти зулм ба сар мебаранд, бемаъност. Адолат танҳо ҳангоме таҳаққуқ меёбад ки ҳамаи инсонҳо ба тасовӣ аз имконоти лозим барои рушд ва тақомул бархурдор бошанд, на инки имконоти лозим барои рушд ва тақомул дар инҳисори як гурӯҳ ё сарзамин бошад ва дигарон аз он маҳрум бошанд; Чароки дар ин сурат, адолате вучуд надорад, бал ин зулм аст ки ҳоким аст.

2 . Возеҳ аст ки Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва Амирул Мӯъминин алайҳи салом ба ормони ниҳойии худ даст наёфтанд; Чароки адолати ҷаҳонӣ дар замони он ду ҳосил нашуд, вале ин ба сабаби зулм ва кӯтоҳии он ду набуд, бал ба сабаби зулм ва кӯтоҳии аҳли замонашон буд ки ба қадри кофӣ аз он ду ҳимоят ва итоъат накарданд. Бинобарин, адолати нисбӣ, ба маънои зулми нисбӣ аст, вале ин зулми нисбӣ ба Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва Амирул Маъъминин алайҳи салом нисбат дода намешавад то бо таҳорати он ду аз ҳар ричсе мунофот дошта бошад, бал ба аҳли замонашон нисбат дода мешавад ки дар ҷанги Уҳуд гурехтанд ва бо ин кори худ, пирӯзии Ислом бар куфр ва сайтараи он бар ҷазиратул Араб ва сипас пешравию он дар шарқ ва ғарбро ба таъхир андохтанд ва пас аз Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бо Амирул Мӯъминин алайҳи салом байъат накарданд ва бо ин кори худ, ӯро аз иқомаи адолати мутлақ боз доштанд ва пас аз ӯ, банӣ Умаяро бар умури мусалмонон мусаллат намуданд ва бо ин кори худ, фурсати ислоҳ ва тадрукро аз фарзандони ӯ гирифтанд ва ҳанӯз ба сӯи хилофаташ дар замони худ боз нигоштаанд. Мусалмонон ҳатто дар замони ҳокимияти дигарон, бисёрӣ аз бахшҳои ҷаҳонро ба тасарруфи худ дароварданд ва аз шарқ то Чин ва аз ғарб то Испониё пеш рафтанд ва бо ин васф, метавон ҳаде зад ки агар ба қадри кофӣ аз Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ҳимоят ва итоъат мекарданд ва пас аз ӯ бо Амирул Мӯъминин алайҳи салом ва сойири хулафои ӯ аз аҳли байт байъат менамуданд, сартосари ҷаҳонро ба тасарруфи худ дар меоварданд ва таҳти ҳокимияти Ислом

Халифаи Худованд

қарор меоданд ва аз адолат оканда месохтанд, вале онон ин қорро накарданд ва аз ин рӯ, на танҳо сартосари ҷаҳонро ба тасарруфи худ дарнаёварданд, бал сарзаминҳои ки ба тасарруфи худ даровардандро низ яке пас аз дигарӣ аз даст доданд ва акнун ба анвои зиллат ва ҳақорат гирифта шудаанд.

3. Мумкин аст замони лозим барои иқомаи адолати мутлақ дар ҷаҳон, аз умри оддии халифаи Худованд бештар бошад. Дар ин сурат, бар Худованд аст ки ӯ умри халифаи худро тӯлонӣ кунад, ба қадре ки муваффақ ба иқомаи адолати мутлақ дар ҷаҳон бишавад, монанди Нӯҳ алайҳи салом ва ӯ баъд аз ӯ халифа ӯ хулафое барои ӯ қарор диҳад ки қори нотамоми ӯро тамои гардонанд, монанди Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам. Дар ҳар як аз ин ду сурат, Худованд ва халифааш қори худро анҷом додаанд ва адами таҳаққуқи адолати мутлақ дар ҷаҳон, ношӣ аз адами ирода ва иқдоми лозим тавассути мардум аст; Чунонки фармудааст: **﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ﴾** (Оли Имрон/ 182); **<<Он ба сабаби чизе аст ки дастҳотон пеш фиристодааст ва Худованд зулм кунандае ба бандагон нест>>.**

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислои»
ошно шавед

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
назари худ

Саҳифаи фејбуки
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмм пайгоҳ